

عنوان مقاله:

بررسی عناصر داستان نویسی در اثر «شاهزاده خانم سبز چشم» جمال میرصادقی

محل انتشار:

شانزدهمین کنفرانس بین المللی زبان، ادبیات، فرهنگ و تاریخ (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

محمدجواد وظیفه شناس - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه شهید باهنر کرمان

کیمیا فانی - کارشناس زبان و ادبیات فارسی دانشگاه سلمان فارسی کازرون

خلاصه مقاله:

در داستان نویسی به شکل امروزی، هر داستان دارای چهارچوب خاصی است و نویسنده باید عناصری چون درونمایه، پیرنگ، زاویه دید، صحنه، شخصیت پردازی، فضا سازی و... را مورد توجه قرار دهد. نظریه پردازان، شخصیت های داستانی را افرادی ساخته شده می دانند که در داستان، کنش و نقش دارند. مکان و زمان نیز از مهم ترین عناصر فضا سازی به شمار می روند و تاثیر بسیار پدید ایجاد ارتباط میان مخاطب و اثر دارند. هدف این پژوهش، بررسی شیوه های شخصیت پردازی و چگونگی کاربرد عناصر زمان و مکان در داستان شاهزاده خانم سبز چشم اثر جمال میرصادقی است. یافته های پژوهش نشان میدهد میرصادقی در این اثر، اغلب به روش مستقیم شخصیت ها را پردازش کرده است و در میان شیوه های غیرمستقیم شخصیت پردازی، محیط، وضع ظاهریو گفت وگو بیشترین بسامد را دارند و روش های کنش و نام، کاربرد چندانی در این اثر ندارند. همچنین در بحث زمان و مکان، نتایج پژوهش نشان می دهد میرصادقی همواره از این دو عنصر به عنوان ابزاری برای انتقال احساس غم، ترس و وهم انگیزی بهمخاطب سود جسته است.

کلمات کلیدی:

شاهزاده خانم سبز چشم، جمال میرصادقی، شخصیت پردازی، مکان، زمان.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1770841>

